

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt II. Ex Concilio (a) Belvacensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

Imperialis auctoritas denuntiat, ne commutationes rerum, vel mancipiorum ecclesiasticorum quilibet persona sine licentia & consensu regia presumat facere. Refert Burchardus libro 3. Decreti, capite 173. ideoque Flodoardus histor. Rhemenf. libro 2. capite 19. Ebonem Antiflitem Imperialia super eisdem commutationibus præcepta obtinuisse refert, & in traditionibus Fulden. libro II. legitur, Conventione inter se de concambio factâ, rogatus antedicti Comitis, cum scientia, & licentia gloriosi Francorum Regis Ludovici. Qui consensus vocabatur præceptum concambii apud Marculfum libro 1. formul. capite 31. cuius moris ratio erat, quod cum Reges sint patroni, & largitores bonorum Ecclesiæ, eorum interest dotes Ecclesiarum salvas manere. Specialiter autem in Synodo Silvanæensi Principi concessum fuit, ut commutationes cum rebus Ecclesiæ facere possit, ut refertur Bignonius ad Marculfum libro 1. capite 31. Bosquet. ad Innocentium III. libro 1. epist. 37. aliâ re ab eo assignatâ ejusdem valoris, & bonitatis; quo modo accipiendus est Innocen-

tius III. libro 1. regestr. 13. epist. 38. ibi: Cum, sicut charissima in Christo filia M. quondam Constantinopolitana Imperatrix Illustris, nostris fecit auribus intimari, per casale Agetriada, quod ad Thesalonicensem spectat Ecclesiam, terra ipsius gravem sustineat læsionem: Fraternali vestra per Apostolica scripta mandamus, quatenus cum præfata Ecclesia provisum fuerit in Pastore, ipsum moneatis prudenter, & efficaciter inducatis, ut illud cum ea sine dispendio iuris sui satagat permutare. Non tamen in dicta Synodo Silvanæensi omnis permutatio absolute permittitur, sed quæ fit cum communi contentu Ecclesiæ; tantum enim Patres pro causa legitima alienationis habuerunt voluntatem Principis, aliâs enim res Ecclesiæ in Principem sæcularem alienare prohibitum est. Synodus 7. Constantinopolitana can. 12. ibi: Si quis Episcopus, vel monasterii Præfectus inventus fuerit ex Episcopatus, vel monasterii agris in Principi alienatus, aut Magistratus manus alienare, vel alteri persona tradere, nullius sui momenti traditio.

CAPVT II.

Ex Concilio (a) Belvacensi.

VT commutationes rerum ecclesiasticarum, quæ ab antecessore inconsulte factæ sunt, ab eo, qui successor est, emendentur.

NOTÆ.

1. (a) **B**elvacensi. Ita etiam habetur in prima collectione, sub hoc titul. capite 2. & apud Ivonem libro 7. Decreti, capite 3. Burchardum lib. 3. Decret. capite 171. Et licet ipsa Synodus non repetatur, tamen verba hujus textus extant in Concilio Meldensi, can. 23. ibi: Ut commutationes rerum ecclesiasticarum valde caveantur, & subtilissime, si aliquo modo fieri debent, inspiciantur: quæ autem inconsulte sunt factæ, juxta decretum canonicum Pape Hilarii, quæ illicitè decessor Episcopus admisit, vel ab alio illicitè commissæ sunt, ab eo, qui successor est, emendentur. Et quia canones Concilii Belvacensis transcripti fuerunt in Concilio Meldensi, ut notavit Simonius in notis ad Concil. Meldense, ideo præfatus textus citatur ex Concilio Belvacensi. Concilium Belvacense celebratum fuit in Gallia anno 845. mensè Aprilis; locum & res in eo gestas

narrat Flodoardus in vita Hincmari libro 3. capite 1. quem transcripsit Binius in notis ad ipsum Concilium.

COMMENTARIUM.

INTER alienationis species circa res Ecclesiæ prohibitas, permutatio reperitur, capite 1. de his que sunt à Prælat. capite sine exceptione 12. question. 2. capite 7. capite una 8. de his, quæ sunt à Prælat. capite nulli, de rebus Eccles. authentica de rebus Eccles. §. nos igitur; & rectè: nam cum ex permutacione dominium transteratur, si penes permutantes erat, l. 1. §. Pedius, ff. de rerum permut. illustrat Merillus libro 1. var. ex Cajacio capite 28. rectè ut alienationis species permutatio circa res Ecclesiæ, sine causa, & debita solemnitate prohibita est, ut jam probavi in capite 1. de rebus Ecclesie.

CAPVT III.

Ex Concilio apud (a) Silvan.

Mancipia Ecclesiastica commutari nisi ad libertatem non possunt, videlicet, ut mancipia, quæ pro ecclesiastico homine dabuntur, in Ecclesiæ servitute permaneant, & ecclesiasticus homo, qui commutatur, perpetua libertate fruatur: quod enim semel Domino consecratum est, ad humanos usus jam transferri non potest.

NOTÆ